

יצחק מרדכי האלוף החדש של פיקוד-הדרום, שנשלח במפתיע מתפקידו הקודם. מצא זמן להשתתף בהצגת-הבכורה של השקיעה בתיאטרון הבימה ופגש שם את ראש-הממשלה, שימעון פרס. התברר כי אשתו של פרס, סוניה, לא הכירה את מרדכי, ועל כן ערך לה פרס היכרות עימו (בתצלום). בין באי ההצגה עורר מרדכי התעניינות. רבים ידעו שהם מכירים אותו מאיזשהו מקום, אך לא ידעו בדיוק מי הוא. איש אחד נשמע כשהוא אומר לאשתו: "זה... זה ראש השב"כ!"

■ מרי שנה — זה כבר היה למסורת — היה שלום קריש, השף המפורסם של מלון שרתון-פלאה בירושלים. אופה עוגה מפוארת לכבודו של ראש-הממשלה לשעבר, מנחם בגין. קדוש היה אחד היחידים והמאיר שרים שהורשו להיכנס לקודש הקודשים ברחוב צמח 1, ולהגיש אישית למושא הערצתו את מתנת יום-הולדת. השנה היה על השף לנסוע לארצות-הברית, שם שוהה בתו היחידה, למשך חודשיים. הטיסה חלה חמישה ימים לפני התאריך ההיסטורי. קדוש החליט לצלצל לחסיה **מילוא**, בתו של בגין, ולטכס יחד עימה עצה. הוא שקל להרות במלון שיאפו עוגה וישלחו אותה לבגין בשמו, אם כי אז המתנה פחות אישית. הוא אף שקל לרחות את הנסיעה בכמה ימים. לבסוף נאלץ לשבור בלב כואב מסורת יפה ולהמריא לניו יורק, לפני שהחלה התכונה סביב יום-הולדתו, ה-73.

■ ב'זווה נושמים לרווחה: השגריר הישראלי ליד מוסדות האו"ם שם, **אפרים דובק**, מסיים את תפקידו. דובק, ש"הצליח לקלקל הרבה קשרים עם האו"ם, הצלב האדום ואמצעי התיקורת, מפנה את מקומו ל**פינחס אליאב**, שהוא לפי ההגדרה, "קצו מינה מגוש אמונים". על ד נאמר שהוא מקיים "שגרירה, דאיים". למי של: כאשר בא לפני שבועיים מזכיר-האו"ם ל'זווה ועמד להיפגש עם דובק, לרגל רצונה של ישראל להתקבל לארגון הכלכלי האירופי של האו"ם, טילפן עיתונאי חשוב לשגרירות אחרי הצהריים ביוס'חול וביקש לדבר עם דובק. נאמר לו שאין איש בשגרירות. "מה, כולם הלכו לשפתי-האגם?" שאל העיתונאי המרוגז. "יכול להיות" ענתה המזכירה באדישות.

■ כאשר ביקר ב'זווה שר-העבודה והרווחה, **משה קצב**, לרגל ועידת אירגון-העבודה הבינלאומי, יעצו לו לקיים סביב בת-עיתונאים. השגריר דובק התנגד, בטענה ש"ישאלו אותך שאלות מביכות". קצב לא נרתע, קיים את המסיבה והתקבל על ידי העיתונאים בסבר-פנים יפות.

■ שלווה ירדה על סגן שר-החוץ, **רוני מילוא**. נראה שזאת השפעתה של הרוטציה המתקרת בצעיר-ענק. זאת הסיבה, אולי, שמילוא הסכים לשים קץ לסכסוך שבניו לבין העיתונאים **אילן כפיר**. מילוא הגיש תביעה למועצת-העיתונות נגד כפיר, שריווח על פעילותו של מילוא כפרשת-השב"כ באורח בלתי-מחמיא. השניים לא דיברו זה עם זה, עד שהתערב הפרשן המדיני **חנן קריסטל**. התוצאה: ביום הראשון שעבר נפגשו

■ מי שנתקל ביום השישי בצהריים בגבר היוצא ממישרד ראש-הממשלה, כשבידו מעטפה ועליה כתוב "רדי" — לא טעו: היה זה **סלג רדי**, אחד משלושת גיבוריה של פרשת-השב"כ. זמן קצר קודם לכן צעד במיסדרונות המישרד גם ראש-השב"כ לשעבר, **בר, אברהם** (אברום) **שלום**, שעליו התלוננו השלושה. לא ברור אם השניים פגשו זה את זה, או ידעו על נוכחותו זה של זה.

■ כשגורם לארוחת-צהריים של פיוס במיסעדה תל-אביבית, ופתחו דף חדש ביחסיהם.

■ אחרי שסיים **רוני מילוא** את סידרת התפייסויותיו והתנצ' לויותיו בארץ, יכול היה לטוס בשקט לניו-יורק לפרקזמן בן שבועיים וחצי. רעייתו, **אלי שבע**, שנותרה בבית, יודעת רק לספר כי הוא נסע לצוחר עבודה, אך מעדיפה שהוא יפרט בעצמו ארכים אלה.

■ השר **גד יעקובי** נטל חופשה בת כמה ימים ממישרדו, במיסגרת קרחת חופשות חודש אגוסט.

■ גם שר-האגרייה **משה שחל** יצא לחופשה בת שבוע. אולם בניגוד לרבים מעמיתיו, שנמלטו מחוסר-הקיצ' החו"ל כי אמטלות ציבוריות, החליט שחל שלא לצאת מתחומי חיפה, עיר מגוריו, ולהקדיש את חופשתו לבני-מישפחתו הזוכים בקושי לראות אותו בימים כתיקונם.

■ למי שנרמה כי סגן-שר האוצר הצטמק לאחרונה — אין

נו, אז קדימה!

• כאשר הושמעה בקרב הליכוד הדרשה להדיח את השר **מרדכי גור**, נזכר גור ב"מאורע הבא: לפני חודש וחצי, אחרי שדרש מומבית **יצחק שמיר** יסיר את מועמדותו לראש-שותף-הממשלה, בעיקר בות פרשת-השב"כ, נתקלו שר-הבריאות **דבורה שמואל אל-גרבל**, במישיכנה-נסת ביושב-ראש ה"קואליציה, **חיים קופ"ץ**, מן שעמד בחברת כמה עיתונאים. קופמן עצר את גור ושאל אותו: "מוטה, מה זה? מה כל הדיבורים האלה על שמיר?" גור, שהתבטא נגד שמיר גם פנים-אל-פנים, באחת מישיבות-הממשלה, ענה בפשטות: "כך אני חושב. אני באמת חושב שעיניכם לחפש מועמד אחר לראשות-הממשלה!"

נו, אז קדימה! ענה קופמן והלך. גור הנדהם שאל את העיתונאים: "מה זה היה?"

זה היה מחנה דויד לוי! היתה התשובה. "בכלל לא ידעתי", התפלא גור. "שקופמן שייד למחנהו של לוי, בלישכת שר-הבריאות התקשו שלא להיזכר באירוע זה בשבוע שעבר, כששני הבולטים בין דברני-הליכוד, ש"דרשו לטפל בפרשת גור", לא היו אלא **דויד לוי** ו**חיים קופמן**.

טעות בידו. אין זאת מטעמי דיכאון על אובדן הנגידות של בנק ישראל, אלא פשוט תוצאה של מישרר-דיאטה. לדעת **עדי אמוראי**, עליו להפחית עוד שני קילוגרמים ממישקלו. ה"תגובה הנשית לכך היא מפרגנת ביותר: "מה פיתאום אתה נראה נהרד גם ככה!"

■ בישיבתה של סיעת-הליי כוד ביום השלישי שלה לדיון הקרב על תפקיד עורך-מבט. קם חברה-הכנסת **פינחס גולדשטיין** והטיח בפני המערך: "אני לא מבין למה אתם עולים רק על **יעקב אחימאיר**, ש"אחיו עובר בקרוב למישרד ראש-הממשלה. ומה עם הכתב המדיני **יגאל גרין**, שאשתו **עליזה** עוברת עבוד דויד לוי והוא נכדו של הרב **שלמה גורן**? עלו גם עליו!"

■ ביום השלישי הבא יחגוג גולדשטיין את יום-הולדתו ה-47. דבר אחד בטוח — בגלל זיקתו של הח"כ מכפר-סבא לפירסום — לא תהיה זאת מסיבת-הפתעה.

■ **יעקב לורברבוים**, מנהל הטלוויזיה החינוכית, כבר נראה מסתובב בחוץ, אך הוא עדיין בתהליך-החלמה ממחלתו, ולא יחזור למישרדו ש"כרמתי אביב עד חודש ספטמבר. בינתיים הוא מטפל בעניינים דחויים, פים, מקיים ישיבות בביתו בירושלים ואף יוצא לפגישות.

■ בהפסקה שבין המערכות של הצגת-הבכורה השקיעה בתיאטרון הבימה, התייחס שר-הכלכלה **גד יעקובי** לשם ההצגה והעיר: "זה לכבוד הרוטציה ה"מתקרבת ובאה."

■ שני שחקנים ותיקים נפגשו בהתרגשות, עם תום הצגת הבכורה ביום החמישי — **שמואל רודנסקי**, המגלם את אחד התפקידים הראשיים בהצגה, ו**יוסי פולק**, המגלם את התפקיד הראשי. לפני 20 שנה גילם רודנסקי את תפקידו של פולק באותה ההצגה. בינתיים, השנים עשו את שלהן.

■ הילד היחיד שבלט בקהל הפרימיות הנוצץ שבבכורה של השקיעה היה **גדי ישריר**,

מנחם פרוש צולם באקראי ביום האחרון של מושב הכנסת. רק אחרי שהצלם פיתח את התמונות נוכח לדעת מה היה מונח על שולחנו של הח"כ החרדי **באולם-המליאה**: לא סידור-תפילות אלא עיתון כלכלי. פרוש הוא איש-עסקים. נוסף על היותו בעל הקול הרועם בכנסת.